

"Lack of Ethics" Petition Against Physicians Through the Council of State Act

THONGCHAI CHULSIRIWONG, D.C.L.*

Recently, during lunch one day with Professor Sukhit Phaosavasdi, I suggested that I would like to write about The Council of State Act, B.E. 2522 for physicians as they may be involved with it. Surprisingly, Dr. Sukhit asked me what has this law got to do with doctors. I started to think that my idea might not be of much interest to the doctors so I decided to put my idea to rest.

When I happened to read a newspaper one day about Dr. Anant Taravej, Director of Somdej Praborom Rajthevee Sriracha Hospital, defending an allegation made against his hospital from a relative of a patient made me think again about writing the article. This article will be a guiding light for our junior doctors.

Before going into details, for a proper understanding, in this article wherever.

"the Law" mentioned here will mean "The Council of State Act, B.E.2522". "Section" will mean the provision of the Law unless I state otherwise.

Section 6, of the Law states,

"There will be a Council of State with the Prime Minister as *ex officio* President. The Council of State consists of two categories of councils, that is, the law council which is appointed by the King under Section 11 to draft the laws and the petition council which is appointed by the King under Section 28. The President of the Council of State will

have the power and duty to supervise the general affairs of the Council of State"

I deem it an important law since such enactment requires the Prime Minister to be President of the Council. If we look at the Law superficially, we may think that petition councillors should deal with the police and other officials who may carry out their duty wrongfully or not carry out their duty. The medical profession is already under the supervision of the Ministry of Public Health and is being controlled by the Medical Practitioner Act, B.E.2525.

Now, let us go further.

Section 19, of the Law states,

"The matter upon which the petition council may consider will have the following characteristics:

1) it is a matter which the petitioner has suffered, was damaged or may suffer or may be damaged and is unavoidable; and

2) the suffering or damage under 1) is the consequence of a State official:

(a) neglecting or failing to perform the duties as prescribed by laws;

(b) delaying the performance of duties for unreasonable period;

(c) acting beyond the scope of his or her duties or in conflict with or contrary to the law;

(d) failing to follow the steps or procedures prescribed by law for such matter, or

(e) acting dishonestly or without justifiable reasons.

The application of the provisions in 2) (d) and (e) to any State Agency will be prescribed in the Ministerial Regulation".

The above mentioned provision is self-explanatory. A petition can be petitioned whenever a petitioner suffers injury or damage which is unavoidable and the injury or damage is the consequence of a State Official.

Then, who is the "State Official".

Section 4, of the Law states,

"State Agency" means a Ministry, Department, provincial administration and local administration, and includes a State enterprise or State undertaking which a Royal Decree has prescribed to be a State Agency under this Act;

"State Official" means a government official, employees or any person working in a State Agency;

So are hospitals under the supervision of the Health Ministry, or provincial or local administrations State Agencies? The answer is yes, and all doctors, nurses, clerks and employees working in these organizations are State Officials. A retired doctor who offers to read X-Ray film in a State hospital is a State Official according to the Law.

You may have a brief look at your performance each day and wonder whether such deed could result in a petition by any of your patients or whoever happened to dislike you, since, according to this Law, it is so easy for a petitioner to lodge a complaint. One day you may receive a "Respectfully Yours" letter summoning you to attend a hearing and clarify an allegation through a petition which could be made by anyone as long as such petition is not an anonymous letter.

You may think why is it so easy, who can be a petitioner?

Section 18, of The Law says,

"Every person has the right to petition the Petition Council in accordance with the provisions of this Act.

The submission of petition under this Act will not adversely affect the right to petition that such person may have under any other law"

The above statement provides an opportunity to any person to petition if he deems it is an incidence related to Section 19.

A provincial hospital with only two young doctors who have to work hard every day. Quing of

the patients are the rules, whoever comes first can be seen first, as there are at least 150 patients every day. One day, while the 125 th patient was waiting for his turn he lost consciousness and died before any emergency treatment could be given.

The next of kins petitioned the Petition Council alleging that the young doctor was late in helping the deceased although both doctors were attending to another patient with severe internal bleeding. Worse still, the young doctor may also face another court case through a Civil Court since this Law does not exclude the right to other hearings under any other law. This means, the young doctor could also face another allegation, the third one, if the relative of the dead lodges another complaint with the Medical Practitioner Council, another controlling body.

This means the poor young doctor has to enter 3 battle fields at the same time although he should deserve a praise. It was certainly an unfortunate circumstance since the law has included you under its umbrella. The young doctor is living in the wild world indeed.

I am thinking, if such nonsense still exists, that you people should throw away your professional tools and go and sell Chao Kuay instead. You should try and get rid some of the burden on your shoulders. I am not a doctor, but we do need you doctors. I am certain that most doctors have kind thoughts and are full of compassion. I am convinced that there should be some protection and prevention of some sorts for the honest and just doctors.

A few days ago I heard a doctor proposing publicly that there should be a test every three years to renew the medical professional license instead of having a license for life. My goodness, where have all of your intelligence gone. You are highly honoured and regarded and if some of you misbehaved, instead of getting rid of the guys, you are proposing to handcuff all of your colleagues. Please assess well before taking a leap! Let this be a warning from me, your professional practice is on a wake of unrest and you are not ready yet to protect yourself.

Now, let me finish with my information. Let's see, how can a petition be petitioned.

Section 21, of The Law says,

"The petition will:

1) contain name and an address of the petitioner;
2) specify cause leading to the submission

of the petition together with the facts and circumstances concerning therewith;

3) be written in a polite and courteous language;

4) contain signature of the petitioner; if the petition is submitted on behalf of another person, then the instrument of authorization for such act will also be attached".

One dangerous thing is, "another person" who is authorized by the petitioner. Supposedly, if the empowered performs with a bad faith, what should happen to the doctor, even though there is a penalty for a false submission. But a strong, concrete evidence must be produced in order to nail down the petitioner.

I don't think you would mind, if an honest petition is lodged because there had been a true injury and damage caused by your colleague upon the patients, then he deserves it.

I have a full respect for the medical society.

I personally do not like to see your society being controlled in the same manner as other professions. I prefer to see you control or manage your society among yourselves within appropriate frame and respect each other. There are lot of ways that the accused of malpractices or behaviours could be minimized if the Health Ministry or appropriate Authority provides more assistance for the doctors across the country instead of issuing stern measurements to control medical practice without giving the doctors freedom of thought which is very essential. If this is the case, it is very dangerous.

I am more concerned with the central authority's ethics rather than the behaviour of the doctors across the Kingdom. I have seldom heard a moral support or an encouragement from the Central Administration being bestowed upon the hard working and good practitioners which are the majority of your society. Such moral supports are indeed the ethics.

REFERENCES

1. Phaosavasdi S, Wilde H, Pruksapong C, Tannirandorn Y. Issue on medical ethics. *J Med Assoc Thai* 1998; 81: 385-6.
2. Phaosavasdi S, Wilde H, Pruksapong C, Tannirandorn Y. Ethics and care of the terminally ill. *J Med Assoc Thai* 1998; 81: 468-71.
3. Pruksapong C, Phaosavasdi S, Wilde H, Tannirandorn Y. Malpractice and medical litigation. *J Med Assoc Thai* 1998; 81: 559-64.
4. Phaosavasdi S, Wilde H, Pruksapong C, Tannirandorn Y, Taneepanichskul S. Is This Patient A "Time Bomb" if She Goes Home? Etiquette of Medical Consultations. *J Med Assoc Thai* 1998; 81: 817-20.
5. Phaosavasdi S, Wilde H, Pruksapong C, Tannirandorn Y, Taneepanichskul S. Controversial Issues in Obstetrics. *J Med Assoc Thai* 1998; 81: 927-9.

ผู้ป่วยร้องทุกษ์ว่าแพทย์ขาดจริยธรรมได้อย่างไร?

ลงชื่อ จุลศิริวงศ์, D.C.L.*

ผมเคยปรารถนาทุกคนมองสุขภาพ ผ่านสวัสดิ์ ว่าอย่างจะเขียนถึงพระราชนักขัตติคณะกรรมการ กฤษฎีกา พุทธศักราช 2522 เพื่อให้แพทย์ที่เป็น ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือปฏิบัติงานอื่นใน หน่วยงานของรัฐได้อ่าน ซึ่งไม่วันใดวันหนึ่งอาจจะ ได้รับทุกข์ เพราะการทำงาน ว่ามีจริยธรรมอยู่อย่างนี้

เมื่อเร็วๆนี้ คุณหมอนันต์ ราษฎร์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทว ศรีราชา เขียนชี้แจงข้อเท็จจริงในหนังสือพิมพ์ถึง กรณีถูกผู้ป่วยร้องเรียนแพทย์โรงพยาบาล ทำให้ ผมนำเอกสารความคิดที่ตั้งไว้ウォกามาพิจารณาว่า นี่ ขนาดร้องเรียนท่านผู้อำนวยการฯ ยังต้องชี้แจงเพื่อ เกิดความเข้าใจ แต่ถ้าหากมีการร้องทุกษ์ว่าแพทย์ ขาดจริยธรรม แพทย์ผู้ถูกร้องนั้นจะต้องมีทุกข์ด้วย อย่างแน่นอน

ก่อนอื่นโปรดเข้าใจด้วยว่า ทุกครั้งที่ผมใช้ คำว่า "กฎหมายฉบับนี้" ขอให้หมายถึงพระราชนักขัตติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.2522 และหาก ใช้คำว่า "มาตรฐาน...." ก็ให้หมายถึงตัวบทในกฎหมาย นี้ เว้นเสียแต่ว่า ผมจะบอกชื่อเต็มของกฎหมาย

นั้นๆ เมื่อผมได้อ้างถึง

"มาตรฐาน 6 กฎหมายฉบับนี้" ไว้ -

ให้มีคณะกรรมการกฤษฎีกามีกรรมการ ส่องประเกท คือ กรรมการร่างกฎหมายซึ่งจะได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา 11 และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกษ์ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา 28"

"กรรมการวินิจฉัยร้องทุกษ์" เป็นอีกองค์กร หนึ่งแต่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ปกครอง บ้านเมืองต่างๆ เช่น 医師สภาที่เรารู้จักกันดี

มาตรา 19 กฎหมายฉบับนี้" ไว้ -

เรื่องร้องทุกษ์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกษ์จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) เป็นเรื่องที่ผู้ร้องทุกษ์ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเสียหาย หรืออาจจะ เดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และ

(2) ความเดือดร้อน หรือความเสียหาย (1) นั้น เนื่องมาจากการเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(ก) ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติ

(ข) ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นสมควร

(ค) กระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือขัดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(ง) การทำการไม่ถูกต้องตามขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น

(จ) กระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยไม่มีเหตุสมควร

มาตรา 4 กฎหมายนี้ว่าไว้ -

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือเทศบาล ก็เป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น แพทย์พยาบาล เสมียนพนักงาน ลูกจ้างทั้งหลายที่ทำงาน กับโรงพยาบาลสังกัดนี้ ก็ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้แต่แพทย์ที่เกณฑ์อายุถ้ามารับอ่านฟิล์มเอกซ์เรย์ ให้กับโรงพยาบาลก็เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายฉบับนี้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการร้องทุกข์ต่อแพทย์ทำได้ง่ายมาก เพียงอาจเกิดหมั่นไส้ขึ้นมา ก็ร้องทุกข์ไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกា แพทย์ก็จะได้รับหนังสือ "ขอแสดงความนับถือ" ให้ไปแก้ทุกข์ได้

มาตรา 18 กฎหมายฉบับนี้ว่าไว้ -

บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้โดยทำหนังสือถึงคณะกรรมการกฤษฎีกា ซึ่งต้องการเพียง

(1) มีชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์

(2) ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่สนับสนุนเรื่องที่ร้องทุกข์

(3) ใช้ถ้อยคำสุภาพ

(4) ลงลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ ถ้าเป็นการยื่นร้องทุกข์แทนผู้อื่น จะต้องแนบใบมอบฉันทะให้ร้องทุกข์มาด้วย

การร้องทุกข์นั้น หากจะทำเพราะแพทย์ผิดหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก็สมควรอยู่แต่หากทำด้วยอคติหรือไม่สุจริตก็มีอยู่มาก แต่ที่แพทย์ยังไม่ถูกร้องทุกข์ก็ เพราะว่าคนยังไม่รู้จักกฎหมายฉบับนี้มากเท่าได

จะเห็นได้ว่าครุ ก็ได้มีสิทธิร้องทุกข์ถ้าหากไม่รับเข้าไว้รักษา หรือรับเข้าไว้รักษาแล้ว ไม่ให้ความสะดวกอย่างคนไข้จะพึงได้รับก็เป็นทุกข์ตามมาตรา 19

ยังไปกว่านั้นก็คือ เมื่อร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาย แล้ว ยังไม่ถูกตัดสิทธิที่จะฟ้องร้องตามข้อบัญญัติของกฎหมายอีกด้วย ด้วยยังคงมีอยู่ว่า ในจังหวัดเล็กๆแห่งหนึ่ง มีแพทย์ประจำโรงพยาบาลอยู่เพียง 2 คน แพทย์ทั้งสองต้องทำงานอย่างหนักทุกวัน เพราะปรากฏว่าคนไข้มารักษาวันละไม่ต่ำกว่า 150 คน ดังนั้นจึงใช้กฎหมายก่อนรักษาภัย นานหนึ่งขณะที่รอดอยหมื่นให้ตรวจและรักษา คนที่คิว 125 เกิดมีอาการหมดสติ และยังไม่ทันที่แพทย์จะช่วยฉุกเฉินคนไข้เข้าสู่ตาย

ญาติคนตายยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ อ้างว่าแพทย์ประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่เข้าช่วยเหลือผู้ตายให้ทันท่วงที ทั้งๆ ที่ขณะนั้นแพทย์ทั้งสองคนกำลังเข้าช่วยเหลือคนไข้คนหนึ่งที่กำลังตกเลือดอาการสาหัส

แล้วยังยื่นฟ้องต่อศาลแพ่งและแพทยสภา อีกด้วย

ผมกำลังคิดว่า หากสิ่งเหลวไหลเหล่านี้ยังคงมีผลบังคับต่อไป ท่านควรทิ้งเครื่องไม้เครื่องมือหากินของท่านเสียแล้วไปนั่งขายยา ก็จะดีกว่า ควรจะมีการคิดที่ช่วยกันแบ่งเบาภาระบนบ่าของ

ท่านมัง ผนไม่ได้เป็นแพทย์ แต่ผนต้องการท่าน
ผนค่อนข้างจะมีความมั่นใจว่าแพทย์ส่วนมากมีความ
เมตตาและกรุณาต่อคนไข้อย่างเต็มเปี่ยม ผนมีความ
คิดว่าควรจะหาความคุ้มครองและปกป้องให้กับท่าน
ทั้งหลายที่มีความสุจริตและเป็นธรรม

เมื่อไม่กี่วันมา้นี้ผนได้ยินแพทย์คนหนึ่ง
ให้ความเห็นเป็นสาธารณะโดยเสนอว่า สมควรให้
แพทย์ทำการสอบเพื่อเข้าไปประกอบโรคศิลป์ หรือ
ต่ออายุไปประกอบโรคศิลป์ทุกๆ 3 ปี เพื่อย่อย่นน้อย
กีเป็นการทดสอบภูมิแห่งปัญญาของแพทย์ทั้งหลาย
ว่ายังทันต่อภาวะการทำงานการแพทย์อยู่หรือไม่

คุณพระช่วย ความฉลาดเฉลียวของท่าน
หายไปไหนหมดแล้ว ท่านได้รับเกียรติด้วยคุณอัน^๑
ทรงเกียรติและเพียงท่านไม่กีคนประพฤติไม่ดี แทน
ที่ท่านจะหาทางกำจัดคนนั้นๆ ท่านกลับเอาไว
ท่านยืนมือไปให้เข้าสัมภูญและมือพวกท่านทั้งหมด
โปรดประเมินให้ดีก่อนที่ท่านจะกระโดดข้ามไป

โปรดให้ถือว่าสิ่งนี้คือคำเตือนจากผน
ครับว่า อาชีพของท่านทุกวันนี้กำลังมีได้ประกอบ
อยู่อย่างสงบเสียแล้วและท่านทั้งหลายก็ยังไม่พร้อม
ที่จะป้องกันตัวเองเป็นอย่างดีด้วย

มาช่วยกันเกิดครับ ช่วยกันยกรูานะและ
รักษาคุณธรรมของท่านไว้แทนที่จะมาข่มเหงกันเอง
เพียงเพื่อให้เกิดเป็นปมเด่นเพื่อเอาตำแหน่งหน้าที่
ให้สูงๆ เพียงการเป็นแพทย์ก็เป็นสิ่งที่คนไข้เกิดทุน
อย่างมากมายแล้ว

ผนเห็นว่าคนที่อยู่ในกระทรวงสาธารณสุข
และในแพทย์สภานั้นแหล่งที่สมควรอย่างยิ่งที่จะให้
ความเมตตาแก่แพทย์ที่เข้าออกไปปฏิบัติหน้าที่
ด้วยการประชาสัมพันธ์ให้เกิดผลดี ท่านมีความรู้
และคุณธรรมพูดกันง่ายจะตายไปครับอย่าเอาภูญและ
มือไปใส่เข้าเลย คนเหล่านี้ไม่สินคิดที่ไม่อาจจะหา
อาชีพอื่นได้ด้วยครับ

ผนมีความเคารพในสังคมของแพทย์อย่าง
เต็มเปี่ยม โดยส่วนตัวผนไม่อยากเห็นสังคมของ
ท่านถูกบังคับในทำนองเดียวกันกับอาชีพอื่นๆ ผน
อย่างจะเห็นท่านควบคุมและจัดการ สังคมของท่าน^๒
ในระหว่างกัน ภายใต้กรอบที่เหมาะสมและเคารพ
ซึ่งกันและกัน มีหนทางมากมายที่จะทำให้ข้อกล่าวหา
ในเรื่องกระทำการไม่ดีและประพฤติไม่เหมาะสม
ลดน้อยลงถ้าหากกระทรวงสาธารณสุข หรือแพทย์สภากำจัด
ความช่วยเหลือให้กับแพทย์ทั้งหลายทั่วทั้ง
ประเทศ แทนที่จะออกกฎหมายห้ามรุนแรงมั่วคับ
แพทย์โดยไม่ให้อิสระในความคิดแก่เข้า ซึ่งมันเป็น
ความจำเป็นที่เข้าเหล่านั้นต้องการ และถ้าถึงวันนั้น
ก็คืออันตราย

ผนเป็นห่วงคุณธรรมของพวกอำนาจส่วน
กลาง มากกว่า ความประพฤติ ของแพทย์ทั้งหลาย
ทั่วประเทศ ผนแทบจะไม่ได้ยิน การให้กำลังใจหรือ
ส่งเสริมคุณธรรมให้กับแพทย์ที่กระทำการดีทั้ง
หลายซึ่งมีเป็นจำนวนมากในสังคมของท่าน ความ
ช่วยเหลือดังกล่าวจะได้รับการเล่าคือคุณธรรม